

รธน. มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

พรบ. ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๓

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๓ บัญญัตินิยามคำว่า “โฆษณา” เพื่อการควบคุมวิธีการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและเหมาะสม ความหมายของคำว่า “โฆษณา” มีใช้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวิธีการโฆษณาที่กฎหมายกำหนดห้ามกระทำ บทนิยามตามมาตรา ๓ จึงมีใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ประกอบกับจำเลยทั้งสามโต้แย้งว่าบทนิยามดังกล่าวเป็นมาตรการที่ล้ำสมัย มิได้เป็นการโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๓ จึงมีใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี เมื่อข้อโต้แย้งของจำเลยทั้งสามมิใช่ข้อโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ คำร้องนี้ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ย่อโดย นางสาวจิราวรรณ ราชกันทร
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นางสาวนฤมล แซ่ไฉ่
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑

นายอรรถวุฒิ รัตนสุภา
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๑

นางสาวณิชากา ภูมินายก
ผู้เชี่ยวชาญด้านคดี

นางพรทิภา ไสวสุวรรณวงศ์
เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ